

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-27/20 – 1

Lieta C-27/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 21. janvāris

Iesniedzējtiesa:

Tribunal de grande instance de Rennes (Francija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 7. jūnijs

Pieteicēji:

PF

QG

Atbildētāja:

Caisse d'allocations familiales d'Ille-et-Vilaine (CAF)

**TRIBUNAL DE GRANDE INSTANCE DE RENNES [RENNAS VISPĀRĒJĀ
PIRMĀS INSTANCES TIESA]**

PÔLE SOCIAL [SOCIĀLĀ NODALA]

[..]

NOLĒMUMS

PIETEICĒJI:

[..]

**PF
RENNA**

[..]

QG

- [..] RENNA
[..]
- [..] **ATBILDĒTĀJA:**
- [..] ***CAF D'ILLE-ET-VILAINE POLE JURIDIQUE***
[Ilevilēnas Ģimenes pabalstu kase, Juridiskā nodala]
[..] RENNA [..]
- [..] **[orig. 2. lpp.]**

TIESVEDĪBAS IZKLĀSTS

No iesniegtajiem dokumentiem izriet, ka laulātie PF un QG, Francijas pilsoņi, 2011. gadā ir deklarējuši apliekamos ienākumus 59 734 EUR un 2012. gadā – 63 680 EUR apmērā, saņemot pilna apmēra ģimenes pabalstu maksājumus 458,02 EUR ikmēneša apmērā par saviem 4 nepilngadīgajiem bērniem.

Šī pabalsta izmaksa tika pārtraukta pēc QG, pirmās pakāpes tiesneša, norīkošanas Eiropas Savienības Tiesas tiesneša palīga darbā Luksemburgā, [..] uz 3 gadiem, kamdēļ palielinājās gada ienākumi pēc nodokļu nomaksas, proti, 123 609 EUR 2015. gadā un 132 499 EUR – 2016. gadā.

Pēc vīra atgriešanās Francijā un viņa sākotnējā darba atsākšanas 2017. gada septembrī, kamdēļ ienākumi ievērojami samazinājās, pieteicēji 2017. gada 1. decembrī iesniedza CAF [Ģimenes pabalstu kasei] lūgumu piešķirt ģimenes pabalstus, ņemot vērā viņu pašreizējos ienākumus un nepiemērojot *code de la sécurité sociale* [Sociālā nodrošinājuma kodeksa] R 532-3. panta normas, kurās kā atsauces kalendārais gads ir noteikts priekšpēdējais gads pirms izmaksas perioda (proti, 2015. gads).

CAF de l'Ille-et-Vilaine 2018. gada 24. janvāra vēstulē viņiem atbildēja, ka saņemamā ikmēneša pabalsta summa ir 115,65 EUR.

Ar 2018. gada 20. februāra ierakstītu vēstuli ar paziņojumu par izsniegšanu PF un QG vērsās *tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes* [Rennas sociālā nodrošinājuma lietu tiesā], lūdzot, pirmkārt, atcelt CAF 35 lēmumu, ciktāl tajā ģimenes pabalstu ikmēneša summa bija noteikta 115,65 EUR apmērā un 462,62 EUR apmērā, aprēķinot šo summu no 2017. gada septembra, un, otrkārt, noteikt ģimenes pabalstu ikmēneša summu 462,62 EUR apmērā, ņemot vērā aktualizētos ienākumus 63 680 EUR un 4 bērnu skaitu (**pieteikums 18/200**).

Ar 2018. gada 13. maija ierakstītu vēstuli ar paziņojumu par izsniegšanu pieteicēji arī vērsās *tribunal aux affaires de sécurité sociale de Rennes* pēc tam, kad saņēma *commission de recours amiable* [samierināšanas komisijas] 2018. gada 20. aprīļa atteikumu (**pieteikums 21800480**).

Šajā ziņā viņi apgalvo:

- ka *caisse* [kase] nav ievērojusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. un 45. pantu, Regulas Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 4. pantu un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas Nr. 492/2011 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. pantu,

- ka šaubu gadījumā par Savienības tiesību piemērošanu būtu jāuzdod prejudiciālais jautājums Eiropas Savienības Tiesai. [...] **[oriģ. 3. lpp.]**

[...] [prejudiciālā jautājuma formulējuma priekšlikums]

- ka Sociālā nodrošinājuma kodeksa R 532-3. pants ir acīmredzami nelikumīgs, jo ar to ir pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips.

Savu prasījumu 2018. gada 22. oktobra kopsavilkumā, kas mutiski atkārtoti tiesas sēdē un uz kuriem ir tieši norādīts, pieteicēji paziņoja, ka uztur savus sākotnējos prasījumus.

Caisse d'allocations familiales de d'Ille-et-Vilaine (la CAF) [Ilevilēnas Ģimenes pabalstu kase (CAF)] lūdz tiesu atzīt pieteikumu par nepamatotu un apstiprināt samierināšanas komisijas lēmumu, pamatojoties uz to, pirmkārt, ka Eiropas Savienības tiesības neesot pārkāptas, un, otrkārt, saskaņā ar Sociālā nodrošinājuma kodeksa R 352-3. panta normām, ar kurām neesot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips.

LĒMUMA PAMATOJUMS

Ņemot vērā to saistību, pareizas tiesvedības ietvaros, ir jāizdod rīkojums apvienot pieteikumus 18.00200 un 18.00480

Attiecībā uz ģimenes pabalstu piešķiršanas tiesību aprēķināšanu Sociālā nodrošinājuma kodeksa R 532-3. pantā ir noteikts:

Ieskaitāmie līdzekļi ir tie, kas saņemti atsaucēs kalendārajā gadā. Atsaucēs kalendārais gads ir priekšpēdējais gads pirms izmaksas perioda.

Ievērojot R. 532-4.–R. 532-8. pantu normas un turpmākās šī panta daļas, vērā ņemamie ieņēmumi ir visi neto ienākumi tajās kategorijās, kuras ņem vērā, nosakot ienākuma nodokli atbilstoši skalai par ienākumiem, kuri tiek aplikti ar proporcionālu likmi vai ar iepriekš fiksētu ienākuma nodokļa likmi, kā arī ienākumi, kas saņemti ārpus Francijas vai kurus maksājusi starptautiska organizācija, izņemot bērnu ienākumus, kuri tiek aplikti ar kopīgiem nodokļiem, un pēc:

a) *atskaitījumiem, kas attiecas uz uzturlīdzekļu prasījumiem, kuri minēti code général des impôts [Vispārējā nodokļu kodeksa] 156. panta II daļas*

2° apakšpunktā un palielināti saskaņā ar *Vispārējā nodokļu kodeksa 158. panta 7. punktā paredzētajiem nosacījumiem;*

b) *Vispārējā nodokļu kodeksa 157.bis pantā minēta samazinājuma par labu vecāka gadagājuma cilvēkiem vai invalīdiem.*

Ņem vērā arī: [oriģ. 4. lpp.]

*1 L 431-I. panta 2° apakšpunktā minēto dienas naudu pēc atskaitījuma, kas atbilst ieturējumam, kas minēts *Vispārējā nodokļu kodeksa 83. panta 3. ° punkta otrajā daļā;**

*2° Atlīdzību, kas minēta *Vispārējā nodokļu kodeksa 81. quater pantā;**

*No ieņēmumu aprēķina izslēdz nesamaksātas mūža pensijas par labu personām ar invaliditāti, kas minētas *Vispārējā nodokļu kodeksa 199.septies panta 2° apakšpunktā.**

*Atskaitījumi, kas veikti saskaņā ar *Vispārējā nodokļu kodeksa 156.–1. pantu attiecībā uz zaudējumu pārņemšanu, kuri radušies iepriekšējā gadā pirms attiecīgā vērā ņemamā gada,, netiek ņemti vērā.**

Ja pabalsta saņēmēja vai viņa laulātā vai partnera ieņēmumi pārskata gadā nav gūti algotā darbā un par tiem nav zināms pieteikuma iesniegšanas vai tiesību pārskatīšanas laikā, ņem vērā pēdējos zināmos ieņēmumus, kas noteikti saskaņā ar iepriekšējās daļās paredzētajiem nosacījumiem. Šie ieņēmumi tiek koriģēti, atbilstoši mājsaimniecību gada vidējā patēriņa cenu indeksa attīstībai pārskata kalendārajā gadā, kas norādīta budžeta likumprojektam pievienotajā ekonomiskajā un finanšu pārskatā.

Kopdzīves gadījumā ņem vērā kopējos līdzekļus, ko katrs kopdzīves partneris saņēmis pārskata gadā; šos līdzekļus nosaka saskaņā ar iepriekšējās daļās paredzētajiem nosacījumiem.

Code de procédure civile [Civilprocesa kodeksa] 49. pantā ir noteikts:

Katra tiesa, kurā ir celta tai piekritīga prasība, lemj, pat ja tam ir nepieciešama līguma interpretācija, par visiem aizstāvības pamatiem, izņemot tos, ar kuriem tiek izvirzīts jautājums, kas ir citas tiesas ekskluzīvā kompetencē.

Ja strīda risinājums ir atkarīgs no jautājuma, kas rada nopietnas grūtības un ir administratīvās tiesas kompetencē, tiesa, kurā sākotnēji celta prasība, to nodod kompetentajai administratīvajai tiesai, piemērojot code de justice administrative [Administratīvā procesa kodeksa] III sējuma 1. sadaļu. Tā aptur tiesvedību līdz nolēmuma pieņemšanai par prejudiciālo jautājumu.

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu

Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir sniegt prejudiciālus nolēmumus par:

a) Līgumu interpretāciju;

b) Savienības iestāžu vai struktūru tiesību aktu spēkā esamību un interpretāciju.

Ja šādu jautājumu ierosina kādas dalībvalsts tiesā, šī tiesa, ja tā uzskata, ka ir vajadzīgs Tiesas lēmums par šo jautājumu, lai šī tiesa varētu sniegt spriedumu, var lūgt, lai Tiesa sniedz nolēmumu par šo jautājumu. [oriģ. 5. lpp.]

Ja šādu jautājumu ierosina par lietu, ko izskata dalībvalsts tiesa, kuras lēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, tad šai dalībvalsts tiesai jāgriežas Tiesā.

Ja šāds jautājums ir radies lietā, kas dalībvalsts tiesā tiek izskatīta attiecībā uz apcietinājumā esošu personu, Eiropas Savienības Tiesa to izlemj ar minimālu kavēšanos.

Saskaņā ar Līguma 45. pantu (2. punkts) darba ņēmēju pārvietošanās brīvība nozīmē to, ka tiek likvidēta jebkāda dalībvalstu darba ņēmēju diskriminācija pilsonības dēļ attiecībā uz nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba un nodarbinātības nosacījumiem.

Saskaņā ar šo principu pārvietošanās brīvības ierobežojumi ir visi valsts pasākumi, kas aizliedz, traucē vai padara mazāk pievilcīgu pamatbrīvību īstenošanu, tomēr dalībvalstīm ir tiesības noteikt pasākumus, vadoties pēc primāriem vispārējo interešu apsvērumiem, ar kuriem ir iespējams nodrošināt plānotā mērķa sasniegšanu un kuri nepārsniedz šā mērķa sasniegšanai nepieciešamo, ar noteikumu, ka valsts tiesību akti spēj nodrošināt uzstādītā mērķa sasniegšanu tikai tad, ja tie patiesi atbilst sasniedzamajam mērķim saskanīgā un sistemātiskā veidā.

Turklāt jāatgādina, ka nediskriminācijas princips, kas izriet no Līguma 45. un 49. panta piemērošanas, aizliedz ne tikai tiešu vai acīmredzamu diskrimināciju, bet arī visa veida diskrimināciju, kas, piemērojot citus nošķiršanas kritērijus, faktiski rada tādu pašu rezultātu.

Šajā lietā rodas jautājums, vai apstrīdēto normu var pamatot ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem un vai tā ir diskriminējoša.

Ņemot vērā valdošo nenoteiktību un to, ka Savienības dalībvalsts pilsonim visās dalībvalstīs ir jānodrošina tāds pats tiesiskais režīms, kāds ir piešķirts šo dalībvalstu pilsoņiem, kuri atrodas tādā pašā situācijā, ar brīvas pārvietošanās tiesībām nebūtu savienojams tas, ka Savienības dalībvalstī, kuras pilsonis viņš ir, viņam tiktu piemērots mazāk labvēlīgs režīms, nekā tas, kas viņam būtu, ja viņš nebūtu izmantojis Līguma iespējas pārvietošanās jomā, Eiropas Savienības Tiesai ir jāuzdod [prejudiciālais jautājums]:

[..]

AR ŠĀDU PAMATOJUMU

Le tribunal [...], [oriģ. 6. lpp.]

[..]

- uzdod Eiropas Savienības Tiesai šādu jautājumu:

“Vai Savienības tiesības, it īpaši Līguma par Eiropas Savienības darbību 20. un 45. pants, kā arī Regulas Nr. 883/2004 4. pants un Regulas Nr. 492/2011 7. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesību normu kā Sociālā nodrošinājuma kodeksa R 532-3. pants, kurā kā atsauces kalendārais gads ģimenes pabalstu aprēķināšanai ir noteikts priekšpēdējais gads pirms izmaksas perioda, kura piemērošanas rezultātā situācijā, kad pabalsta saņēmēja ienākumi ir ievērojami palielinājušies vienā dalībvalstī un pēc viņa atgriešanās izcelsmes valstī tie ir būtiski samazinājušies, šim pabalsta saņēmējam, atšķirībā no iedzīvotājiem, kuri nav izmantojuši savas brīvas pārvietošanās tiesības, ir atņemta daļa no tiesībām uz ģimenes pabalstiem?

- Apturēt tiesvedību par QG un PF pieteikumu,

[..]. [procesuālie apsvērumi]